

Jakab levele

Jakab levélben megkövetelt munka, aki azt mondja, hogy van hite (hite), az a munka, amelynek a kitartás véget vet (Jézus 1: 4), vagyis továbbra is hinni kell a tökéletes törvényben, a szabadság törvényében (Jáz 1: 25).

Jakab levele

Bevezetés

Igazi Jakab, aki valószínűleg Jézus egyik testvére (Mt 13:55; Márk 6: 3), ennek a levélnek a szerzője.

Jakab testvér csak Krisztus feltámadása után tért meg (János 7: 3-5; Ap 1:14; 1 Kor 15: 7; Gal 1:19), a jeruzsálemi egyház egyik vezetőjévé vált, és kinevezik a a templom oszlopai (Gal 2,9).

James levele Kr. U. 45 körül kelt. C., jóval az első jeruzsálemi zsinat előtt, amelyre 50 d körül került sor. C., amely a legrégebbi újszövetségi levelet. Flávio Josefo történész szerint Tiagót 62 d. Körül ölték meg. Ç.

Az levél címzettjei a kereszténységre áttért szétszórt zsidók (Jász 1: 1), ezért a zsidókra jellemző szigorú hangnem és nyelv.

Amikor ezt a levelet írta, Jakab az evangélium tanításával igyekezett szembeszállni a zsidó tanítással, miszerint hinni kell az egyetlen Istenben, mert hinni kell Jézus Krisztusban, mert hiába mondhatjuk, hogy hisz Istenben, hogy nem engedelmeskedik Isten parancsának, Isten, amely Krisztusban hisz. James megközelítése emlékeztet minket arra, amit Jézus

tanított: „NE hagyja, hogy a szíve aggódjon; hiszel Istenben, hisz bennem is ”(János 14: 1), megmutatva a tárgyalta téma relevanciáját a célközönség szempontjából: a zsidók kereszténységre tértek.

A kereszténységben azonban elterjedt Jakab levélével kapcsolatos félreértés, miszerint az üdvösséget cselekedetekkel védte, szemben a pogányok apostolával, akik hit által védték meg az üdvösséget.

James megközelítésének félreértése arra készítette Martin Luthert, hogy utálta ezt a levelet, „szalmaboltnak” nevezve. Nem vette észre, hogy Jakab tanítása nem különbözik Pál apostol tanításától.

Jakab levél összefoglalása

Jakab levele a hitben való kitartásra való buzdítással kezdődik, mivel a kitartásban a hit műve zárul le (Jáz 1: 3-4). Aki halványulás nélkül viseli el a megpróbáltatásokat, megáldott, mivel Istentől megkapja az élet koronáját, amelyet azok kapnak, akik engedelmeskednek (szeretik) neki (Jáz 1,12).

Jakab a „hit” kifejezést a „hitt”, a „hitt”, a „bízó” értelemben használja, ellentétben Pál apostollal, aki a kifejezést mind a „hit”, mind az „igazság” értelemben használja, és ez utóbbi jelentése ennél sokkal inkább használatos.

Ezután Jakab bemutatja az evangélium lényegét, amely az újszülött az igazság szaván keresztül (Jézus 1:18). Miután kijelentette, hogy engedelmes szolgaként kell fogadnia az evangélium szavát, amely Isten hatalma az üdvösségre (Jak 2: 21), Jakab arra buzdítja beszélgetőpartnereit, hogy teljesítsék az evangéliumban meghatározottakat, és ne felejtsek el a tant. Krisztusról (Jakab 2: 21).

Jakab emlékeztet arra, hogy bárki, aki figyelmes az evangélium igazságára és kitart benne, nem pedig elfelejtett hallgató, az Isten által megalapozott munkát végzi: hisz Krisztusban (Jak 2:25).

Tekintettel az Isten által megkövetelt munkára, Jakab bebizonyítja, hogy vallásosnak lenni anélkül, hogy megfékezzük a szívből fakadó dolgot, önmagát kell megtéveszteni, és az egyén vallása hiábavalónak bizonyul (Jakab 2: 26–27).

James ismét testvéreknek nevezi beszélgetőpartnereit, majd felszólítja őket, hogy ne mutassanak tiszteletet az emberek iránt, mivel ők Krisztusban hívőknek vallották magukat (Jáz 2,1). Ha valaki azt mondja, hogy az Úr Jézus híve, akkor ennek a meggyőződésnek megfelelően kell eljárnia: nem tiszteli az embereket származásuk, nyelvük, törzsük, nemzetük stb. Miatt. (Jáz 2:12)

Tiago megközelítése ismét megváltozik egy komoly megközelítésen keresztül: – „Testvéreim”, megkérdezni tőlük, hogy hasznos-e azt mondani, hogy van hitük, ha nincsenek műveik. Lehetséges-e egy hit megmentése nélkül?

A kontextusban végzett munka kifejezést az ókori ember nézete szerint kell érteni, amely a parancsolatnak való engedelmesség eredménye. Az akkori férfiak számára a mesterparancs és a szolga engedelmesség munkát eredményezett.

A megközelítés az emberektől az üdvösségig változik. Első; Aki hisz Krisztusban, az nem tisztelheti. Másodszor: Aki azt mondja, hogy hisz abban, hogy Isten egy, ha nem végzi el az Isten által megkövetelt munkát, nem szabadul meg.

A kérdés nem valakiről szól, aki azt állítja, hogy hisz Krisztusban, hanem valaki, aki azt állítja, hogy van hite, az egyetlen Istenbe vetett hit. Aki hisz Krisztusban, üdvözülni, mert ezt a munkát Isten követeli. Nem menthet meg valakit, aki azt állítja, hogy hisz Istenben, de aki nem hisz Krisztusban, mivel nem ő végzi a munkát.

A szükséges munka azoknak, akik azt mondják, hogy van hitük (meggyőződésük), az a munka, amelynek vége a kitartásnak (Jáz 1: 4), vagyis továbbra is hinni kell a tökéletes törvényben, a szabadság törvényében (Jézus 1:25).

Mivel a zsidók körében megtért keresztény emberek tudták, hogy az Isten által megkövetelt munka a Krisztusban való hit, azzal érvelve, hogy nem elég azt mondani, hogy van hite, Jakab azt hangsúlyozta, hogy ártalmatlan hinni Istenben és nem hinni Krisztusban.

A 3. fejezet megközelítése ismét megváltozik, amikor azt mondják: testvéreim (Jász 3: 1). Az utasítás azoknak szól, akik urak akartak lenni, azonban ehhez a miniszteri gyakorlathoz elengedhetetlen a „tökéletes”. A kontextusban „tökéletesnek” lenni nem azt jelenti, hogy megbotlik az igazság szaván (Jás 3: 2), és így képes lesz vezetni a testet (a tanulókat).

Példák után arra, hogy mit képes előmozdítani a szó, ismét megváltozik a szemlélet, hogy kezelni lehetetlen, hogy ugyanazon személytől különböző üzeneteket folytassunk, ellentétben állva Isten ismeretével, szemben a bölcsességgel és az emberi hagyományokkal (Jász 3: 10–12).

Végül az az utasítás, hogy a zsidók közül megtért keresztények ne beszéljenek rosszul egymásról (Jakab 4:11), és alakjuk szerint (gazdagok) utaljanak azokra a zsidókra, akik megölték Krisztust.

Az levelet a kezdeti téma: kitartás (Jézus 5:11) tárgyalásával zárjuk, a hívőket türelemre buzdítva a szenvedésben.

Az értelmezés fő tévhitei

1. Értse meg, hogy Tiago olyan kérdésekkel foglalkozik, mint a társadalmi igazságosság, a jövedelemelosztás, a

jótékonysági akciók stb;

2. Ha a „gazdagoknak” szigorú intést tekintünk, akik javakat felhalmoznak, intésként tekintenek azokra, akik anyagi javakkal rendelkeztek, akkor nem veszik észre, hogy a „gazdag” kifejezés a zsidókra érvényes;
3. Értsd meg, hogy Jakab levele ellentétes Pál apostol tanításával, aki Krisztus Jézusba vetett hit által mutatja be az üdvösséget. Valójában Jakab megmutatja, hogy Istenben való hit nem az, amit Isten megkövetel az üdvösséghez, sokkal inkább azt hiszi, hogy Jézus a Krisztus, a hit műve;
4. Értsd meg, hogy a jó cselekedetekre van szükség ahhoz, hogy hitelesítsék azokat, akik valódi hitben vannak. Aki hisz Krisztusban a Szentírás szerint, annak valódi hite van, mert ezt a munkát Isten követeli;
5. Tévedszen össze a jó műveket azzal a gyümölcscsel, amely alapján a fát azonosítják.